

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.11.1983, sp. zn. 11 Co 186/83, ECLI:CZ:KSUL:1983:11.CO.186.1983.1

Číslo: 53/1984

Právní věta: Rozhodl-li soud o povinnosti vyklidit byt, za nějž má být poskytnuta náhrada, uloží vždy splnění této povinnosti ve lhůtě, kterou ve výroku rozhodnutí stanoví a označí za začátek jejího běhu den, kdy bude tomu, kdo se má z bytu vystěhovat, vykonatelným rozhodnutím přidělen náhradní byt, popřípadě poskytnuto náhradní ubytování (§ 186 odst. 1 a 2 o. z. a § 160 odst. 3 o. s. ř.). Takový výrok soudního rozhodnutí není omezen jen na případy, o nichž zákon jmenovitě uvádí, že tu stačí poskytnout náhradní ubytování, a použije se i v případech, v nichž občanský zákoník předpokládá, že bude přidělen náhradní byt; o náhradě za vyklizovaný byt bude rozhodováno příslušným orgánem ve správním řízení podle okolností v době tohoto rozhodování (§ 48 a § 52 zákona č. 41/1964 Sb.).

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 22.11.1983

Spisová značka: 11 Co 186/83

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Náhradní byt, Náhradní ubytování, Rozhodnutí soudu

Předpisy: 40/1964 Sb. § 186 ods. 1
§ 186 ods. 2 99/1963 Sb. § 160 ods. 3 41/1964 Sb. § 48
§ 52

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1984 sb. rozh.

Rozhodl-li soud o povinnosti vyklidit byt, za nějž má být poskytnuta náhrada, uloží vždy splnění této povinnosti ve lhůtě, kterou ve výroku rozhodnutí stanoví a označí za začátek jejího běhu den, kdy bude tomu, kdo se má z bytu vystěhovat, vykonatelným rozhodnutím přidělen náhradní byt, popřípadě poskytnuto náhradní ubytování (§ 186 odst. 1 a 2 o. z. a § 160 odst. 3 o. s. ř.).

Takový výrok soudního rozhodnutí není omezen jen na případy, o nichž zákon jmenovitě uvádí, že tu stačí poskytnout náhradní ubytování, a použije se i v případech, v nichž občanský zákoník předpokládá, že bude přidělen náhradní byt; o náhradě za vyklizovaný byt bude rozhodováno příslušným orgánem ve správním řízení podle okolností v době tohoto rozhodování (§ 48 a § 52 zákona č. 41/1964 Sb.).

(Usnesení krajského soudu v Ústí na Labem z 22. 11. 1983, [11 Co 186/83](#))

Okresní soud v Litoměřicích rozsudkem zrušil podle ustanovení § 184 písm. a) o. z. právo odpůrce užívat byt o kuchyni a pokoji s přísl. v domě čp. 444 v L. a uložil mu z bytu se vystěhovat do 15 dnů poté, kdy mu bude vykonatelným rozhodnutím příslušného národního výboru přidělen náhradní byt.

V odvolání proti tomuto rozsudku uplatňovala navrhuující organizace pouze tu námitku, že soud prvního stupně uvedl ve výroku svého rozhodnutí jen jeden druh náhrady za vyklizovaný byt, zatím co mělo být vyklizení bytu podmíněno buď přidělením náhradního bytu, nebo poskytnutím náhradního ubytování, o čemž by pak rozhodl ve své kompetenci příslušný národní výbor.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil výrok rozsudku soudu prvního stupně tak, že bylo odpůrci uloženo se z bytu vystěhovat do 15 dnů poté, kdy mu bude vykonatelným rozhodnutím příslušného národního výboru přidělen náhradní byt nebo zajištěno náhradní ubytování.

Z odůvodnění:

Rozhodl-li soud o zrušení práva užívat byt a o povinnosti vyklidit byt, za který je nutno poskytnout náhradní bydlení, stanoví při uložení uvedené povinnosti tomu, kdo se má z bytu vystěhovat, pouze obecně, že je povinen tak učinit v zároveň určené lhůtě, která začne běžet poté, kdy mu bude vykonatelným rozhodnutím příslušného orgánu přidělen náhradní byt nebo poskytnuto náhradní ubytování.

Soud svým rozhodnutím neřeší otázku, zda má být v projednávaném případě přidělen náhradní byt nebo pouze zajištěno náhradní ubytování. Tuto otázku řeší vždy až příslušný národní výbor v souladu s ustanoveními zákona o hospodaření s byty, a to podle okolností, které jsou tu v době, kdy se o náhradě za byt rozhoduje ve správním řízení, což může někdy být i s delším časovým odstupem od doby, kdy bylo uloženo byt vyklidit, a v tomto mezidobí se mohou změnit poměry na straně toho, kdo se má z bytu vystěhovat (§ 48 a § 52 zákona č. 41/1964 Sb.). Nenáleží proto soudu, aby rozhodoval o tom, zda tu přísluší náhradní byt anebo jen náhradní ubytování, nejde-li ovšem o případ, kdy podle zákona není třeba poskytnout ani náhradní byt ani náhradní ubytování (§ 186 odst. 1 o. z.).

Takto alternativně vymezený začátek běhu lhůty ke splnění povinnosti byt vyklidit více odpovídá (jak bylo vyloženo v rozhodnutí uveřejněném pod č. 48/1966 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR) správně chápané zásadě, že pro rozhodnutí soudu je rozhodující stav v době jeho vyhlášení (§ 154 odst. 1 o. s. ř.).

Protože soud prvního stupně v projednávané věci chybně spojil povinnost vyklidit byt jen s přidělením náhradního bytu, ačkoliv měl ve výroku svého rozhodnutí uvést obě alternativy (náhradní byt nebo náhradní ubytování), bylo nutno v tomto rozsahu výrok jeho rozhodnutí změnit (§ 220 o. s. ř.). Jinak nebyl rozsudek soudu prvního stupně odvoláním napaden, a proto v ostatním zůstal nedotčen.